

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมาเป็นมัลย์รอบคอพ่อ จงแข่งขันกันในการรู้และโยคะ หน้าที่ของลูกคือ การให้คำแนะนำของพ่อแก่ทั้งโลก
- คำถาม:** ลูกควรรักษาความซาบซึ้งใจอยู่เสมอ เพื่อที่โรคภัยของลูกจะได้รับการเยียวยารักษา
- คำตอบ:** จงรักษาความซาบซึ้งใจในความรู้อะไรก็ตาม อย่ากังวลเกี่ยวกับร่างเก่าเหล่านั้น ยิ่งสติปัญญาของลูกถูกดึงไปหาร่างกายมากแค่ไหน ลูกก็จะมีอาการโคม่าและจะมีความเจ็บป่วยมากแค่นั้น การตกแต่งร่างกาย การทาแป้งและทาครีม ฯลฯ ทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ ลูกต้องตกแต่งตนเองด้วยความรู้และโยคะนี้ นี่คือเครื่องประดับที่แท้จริงของลูก
- เพลง:** สายฝนแห่งความรู้สำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก...

โอมซานติ ผู้ที่อยู่กับพ่อ...มีพ่อจำนวนมากในโลก แต่พ่อ ผู้สร้างของพวกเขาทุกคน คือ ผู้เดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ แน่หนอนว่าลูกต้องเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับผ่านความรู้เท่านั้น เพียงเมื่อยุคทองได้รับการก่อตั้งขึ้นมาที่มนุษย์จึงจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อเป็นยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่มหาสมุทรแห่งความรู้มาลูกออกจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บารัตเก่าแก่ที่สุด 84ชาติเกิดได้รับการจดจำสำหรับชาวบารัตเท่านั้น แน่หนอนว่ามนุษย์ที่มาก่อนจะใช้ 84 ชาติเกิด ลูกพูดถึง 84 ชาติเกิดของเหล่าเทพและดังนั้นจึงมี 84 ชาติเกิดของบราห์มินด้วย มีการกล่าวถึงคนหลักๆ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ แน่หนอนว่าท่านสร้างโลกผ่านบราห์มา ก่อนอื่น ท่านต้องสร้างโลกละเอียดอ่อนแล้วก็โลกที่มีตัวตนนี้ ลูกๆรู้ว่าอาณาจักรละเอียดอ่อนอยู่ที่ไหนและโลกที่ไม่มีตัวตนอยู่ที่ไหน โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน เรียกว่าตรีโลก(สามโลก) ในเมื่อลูกพูดถึงตรีโลกนาล (เจ้าของสามโลก) สิ่งนี้ต้องมีความหมาย ต้องมีสามโลกใช้ใหม่ตามความเป็นจริง พ่อผู้เดียวและลูกๆ ของท่านเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าตรีโลกนาล ที่นี้ บางคนใช้ชื่อว่า ตรีโลกนาลชื่อว่า บราห์มา วิษณุ ชางกา ฯลฯ ชาวบารัตตั้งชื่อเหล่านี้ให้แก่ตนเอง พวกเขาแม้ใช้ชื่อที่คู่กัน ได้แก่ ราเด-กฤษณะ ลักษณะมีนารายณ์ ไม่มีใครรู้ว่า ราเดและกฤษณะมาจากต่างอาณาจักร เขาเป็นเจ้าชายจากอาณาจักรหนึ่ง แล้วเธอก็เป็นเจ้าหญิงจากอีกอาณาจักรหนึ่ง ลูกๆรู้สิ่งนี้เวลานี้ สติปัญญาของลูกที่นี้จะซึมซับประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่าง หมอที่ฉลาดจะรู้จักชื่อยาประเภทต่างๆมากมาย ที่นี้เช่นกัน ประเด็นใหม่ๆ มากมายจะปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง สิ่งประดิษฐ์ต่างๆจะเกิดขึ้นวันแล้ววันเล่า ผู้ที่ฝึกฝนอย่างดีก็จะซึมซับประเด็นใหม่ๆ หากลูกไม่ซึมซับ ลูกก็จะไม่ได้อยู่ในแถวของมหารตี ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญา และเป็นเรื่องของโชคอีกด้วย สิ่งนี้อยู่ในละครด้วยใช้ใหม่ แม้กระนั้นก็ไม่มีการรู้จักละคร ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังเล่นบทบาทของตนบนสนามแห่งการกระทำ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่รู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกก็ไม่ต้องรู้สิ่งใด ลูกต้องรู้ทุกสิ่ง ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาแล้ว ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะให้คำแนะนำของท่านแก่ผู้อื่น นี่คือน้ำที่ของลูกที่จะบอกทั้งโลกเพื่อที่จะไม่มีใครพูดว่าพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ หลายคนจะมาหาลูก หลายคนยังจะมารับสิ่งพิมพ์ด้วย ลูกๆ เคยมีนิมิตมากมายในตอนเริ่มต้น พระคริสต์และอับราฮัมได้มาที่บารัต จริงๆแล้ว บารัตตั้งทุกคนมาอย่างต่อเนื่อง ในความเป็นจริงบารัตคือสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่บารัตนี่เป็นที่เกิดของพระเจ้า พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า แต่ด้วยการพูดว่าทุกคนเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจึงทำให้ความสำคัญของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั้นหายไป เวลานั้นลูกๆ อธิบายว่า แผ่นดินบารัตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้นำศาสน์ทั้งหมดมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของตนเท่านั้น ผู้คนของศาสนาอื่นๆทั้งหมดติดตามผู้นำศาสน์เหล่านั้นลงมาอย่างต่อเนื่อง เวลานั้นคือตอนจบ ผู้คนพยายามที่จะกลับไป แต่ใครพาลูกๆมาที่นี้แล้ว พระคริสต์มาและก่อตั้งศาสนาคริสต์ เขาดึงผู้คนเหล่านั้นลงมาที่นี้ เวลานั้นทุกคนเบื่อหน่ายและอยากกลับบ้าน ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ ทุกคนมาเพื่อเล่นบทบาทของตนขณะที่กำลังเล่นบทบาทอยู่ ลูกต้องเข้ามาสู่ความทุกข์ จากนั้นก็เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะปลดปล่อยลูกๆออกจากความทุกข์และพาไปสู่อุบัติสุข บารัตเป็นสถานที่เกิดของพ่อ ในหมู่ลูกๆเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะรู้ถึงความสำคัญของสิ่งนี้ มีลูกๆจำนวนเล็กน้อยที่เข้าใจสิ่งนี้และความซาบซึ้งใจของพวกเขายังคงอยู่สูง ทุกวงจร พ่อเข้ามาในบารัตเท่านั้น ลูกต้องบอกสิ่งนี้แก่ทุกคน ลูกต้องเชื่อเชิญพวกเขา ก่อนอื่น ลูกต้องทำงานรับใช้ให้ ลูกต้องเตรียมสิ่งพิมพ์ ลูกต้องเชื่อเชิญทุกคน ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกควรเป็นผู้ที่สามารถทำงานรับใช้ให้เป็นอย่างดีและทำให้ตนเองมีชื่อเสียง ทุก

คนขอความช่วยเหลือจากลูกๆที่ฉลาดที่มีประเด็นมากมายอยู่ในสติปัญญา พวกเขาก็เฝ้าแต่สวดชื่อของลูกเหล่านี้ อันดับแรก พวกเขาพรา้สวดชื่อของชีบบาบา แล้วชื่อของบราห์มาบา แล้วก็ชื่อของลูกๆ ต่างลำดับกันไป ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาหมั่นลูกปิดของสร้อยประคำที่เป็นวัตถุ เวลาที่ลูกสรรเสริญชื่อด้วยปากว่า ผู้นั้นผู้นี้สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี เขาปราศจากความทะนงตน อ่อนหวานอย่างมากและและไร้สำนึกที่เป็นร่าง มีคำกล่าวที่ว่า จงอ่อนหวานแล้วทุกคนจะอ่อนหวานกับลูก พ่อพูดว่า ลูกไม่มีความสุขอย่างมากและหากเวลานี้ลูกจดจำพ่อ พ่อก็จะช่วยเหลือลูก พ่อจะทำอะไรก็ได้เล่าหากลูกมีความสุข สิ่งนี้เหมือนกับที่ไม่ชอบตนเอง ในกรณีนั้น ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ ลูกจะได้รับทรัพย์มากมาย เมื่อบางคนลูกลืตเตอร์รี่ เขาก็จะมีความสุขมาก มีรางวัลมากมายที่นั่น รางวัลที่หนึ่ง รางวัลที่สอง รางวัลที่สาม ในทำนองเดียวกัน นี่คือการแข่งขันทางจิต นี่คือการแข่งขันของความรู้และพลังโยคะ ผู้ที่ไปเร็วในสิ่งนี้จะกลายเป็นมัลย์รอบคอบและจะนั่งใกล้กับบัลลังก์ ทุกสิ่งนี้ลูกอธิบายนให้แก่ลูกๆไว้อย่างง่ายดายมาก จงดูแลบ้านของลูกด้วย เพราะลูกคือคาร์มาโยคี ลูกต้องศึกษาในชั้นเรียนหนึ่งชั่วโมง จากนั้นจึงกลับบ้านและคิดถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาทำเช่นเดียวกันที่โรงเรียนด้วย พวกเขาเรียนแล้วก็กลับไปทำการบ้าน พ่อพูดว่า จงเรียนหนึ่งชั่วโมงหรือครึ่งชั่วโมง มีแปดชั่วโมงในหนึ่งวัน ในแปดชั่วโมงนั้น พ่อพูดว่า จงเรียนหนึ่งชั่วโมง ไม่เช่นนั้นแล้วก็เรียนสักครึ่งชั่วโมง แม้แต่ 15-20 นาทีก็จงเข้าเรียน จงซึมซับสิ่งนั้นแล้วจึงไปทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ในช่วงเวลาแรกๆ บาบาค่อยให้ลูกนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง และบอกให้ลูกดวงจักรแห่งการสำนึกไว้ในตนเอง มีการเอ่ยถึงการจดจำระลึกถึง จงจดจำพ่อและมรดกและดวงจักรแห่งการสำนึกไว้ในตนเอง เมื่อลูกรู้สึกง่วงก็จงไปนอน แล้วความคิดสุดท้ายก็จะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง จากนั้นเมื่อลูกตื่นในตอนเช้า ลูกก็จะจดจำประเด็นเหล่านั้น ด้วยการฝึกฝนนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะการนอนหลับ ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น เมื่อลูกทำบางสิ่ง สิ่งนั้นจะปรากฏออกมาให้เห็น พฤติกรรมของลูกจะเปิดเผยสิ่งนั้น พฤติกรรมของผู้ที่ไม่ทำสิ่งใดจะแตกต่างอย่างสิ้นเชิง เห็นได้ว่าลูกคนนี้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และซึมซับความรู้ เขาไม่มีความละโมภ ฯลฯ เหล่านี้คือร่างกายเก่า ร่างกายเหล่านั้นจะดีเมื่อลูกซึมซับความรู้และโยคะ หากลูกไม่ซึมซับสิ่งนี้ ร่างกายจะทรุดโทรมยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกจะได้รับร่างใหม่ในอนาคต ลูกๆดวงวิญญาณต้องทำให้ดวงวิญญาณของลูกบริสุทธิ์ เหล่านี้คือร่างกายเก่า ไม่ว่าลูกจะทาแป้งและลิปสติกมากแค่ไหน ไม่ว่าลูกจะตกแต่งมันมากเพียงไร ร่างนั้นก็ไม่มีค่าเลย เครื่องประดับทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ ลูกทุกคนหมั่นหมายอยู่กับชีบบาบา เมื่อการแต่งงานเกิดขึ้น ในวันนั้น ก่อนอื่นเจ้าสาวจะสวมเสื้อผ้าเก่าๆ เวลาที่ลูกต้องไม่ตกแต่งร่างกาย หากลูกตกแต่งตนเองด้วยความรู้และโยคะ ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต นี่คือนะเลสาบแห่งความรู้ (มานัสโรวาร) จงจุ่มลงไปในการรู้อย่างต่อเนื่องแล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ปวงประชาจะไม่ถูกเรียกว่าเทวดานางฟ้า พวกเขาพูดว่า กฤษณะลักพาตัวผู้หญิงและทำให้พวกเขากลายเป็นจักรพรรดินี ไม่ได้พูดกันว่าเขาลักพาตัวพวกเขาไปและทำให้พวกเขา กลายเป็นสัปเหร่อของปวงประชา เขาลักพาพวกเขาไปเพื่อทำให้พวกเขาเป็นจักรพรรดินีและจักรพรรดินี ลูกควรที่จะทำความเพียรพยายามนี้ด้วย อย่ามีความสุขกับสถานภาพใดก็ตามที่ลูกจะได้รับ ที่นี้ สิ่งหลักคือ การศึกษาเล่าเรียน นี่คือนี่คือโรงเรียน ผู้คนจำนวนมากเปิดกิตะพาทชลา ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่นั่งลงและถ่ายทอดกิตะและให้ลูกท่องจำสิ่งนั้น บางคนก็เลือกหนึ่งโศลกแล้วก็พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นครึ่งชั่วโมง หรือ 45 นาที ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น พ่อ นั่งอยู่ที่นี้และสอนลูกๆ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆชัดเจน ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่านพระเวทย์และคัมภีร์ หรือในการสวดหรือทำทาปาเซีย จงทำความพยายามอย่างต่อเนื่อง เท่านั้นเอง อย่างไรก็ตาม ลูกจะได้รับอะไรเล่า มีคำกล่าวที่ว่าเมื่อผู้คนทำการกราบไหว้บูชามากมาย พวกเขาจะพบพระเจ้า แน่แน่นอนว่ากลางวันต้องมาหลังจากกลางคืน ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาที่เหมาะสม บ้างพูดถึงระยะเวลาของวงจรเป็นอย่างหนึ่ง และผู้อื่นพูดเป็นบางสิ่งอื่น เมื่อลูกอธิบายนให้แก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่า คัมภีร์เหล่านั้นจะผิดได้อย่างไรกันเล่า พระเจ้าจะไม่พูดเท็จ ลูกจำเป็นต้องมีพลังในการอธิบายน ดังนั้นลูกๆ จึงจำเป็นต้องมีพลังโยคะ ทุกสิ่งง่ายดายด้วยพลังโยคะ หากลูกทำบางสิ่งไม่ได้ นั่นหมายความว่าลูกไม่มีพลัง ลูกไม่มีโยคะในบางกรณี บาบาก็ยังช่วยเหลืออีกด้วย สิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้ในละครก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เราเข้าใจสิ่งนี้ คนอื่นๆไม่เข้าใจละคร แต่ละวินาที ทุกวินาทีที่ผ่านไป เวลาเคลื่อนไปอย่างต่อเนื่อง เราแสดงการกระทำตามศรีมัท ลูกจะกลับมาสูงส่งได้อย่างไรหากลูกไม่ทำตามศรีมัท ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเหมือนกัน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่า พวกเขาทุกคนจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของการเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาควรจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องอะไรเล่า พวกเขาทุกคนควรจะกลายเป็นพ่อผู้เดียว หรือควรจะกลายเป็นพี่น้องเดียวกันเล่า หากพวกเขาจะพูดว่าเขาจะกลายเป็นพี่น้องกัน นั่นก็เป็นเรื่องดี ด้วยการทำตามศรีมัท เราสามารถกลายเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างแท้จริง ลูกทุกคนกำลังทำตามคำสั่งเดียว พ่อ ครูและกูรูของลูกคือหนึ่งเดียว ผู้ที่ไม่ทำตามศรีมัทอย่างเต็มที่ที่จะไม่สามารถกลับมาสูงส่งได้ หากลูกไม่ทำตามศรีมัทเลย ชีวิตของลูกก็จบลงอย่างสิ้นเชิง ในการแข่งขัน พวกเขาจะลงทะเบียนผู้ที่จะเข้าแข่งขันเท่านั้น เมื่อเป็นการแข่งขันครั้งใหญ่ พวกเขาจะมีม้าขึ้นหนึ่งที่ดีมาก เพราะพวกเขามีลืตเตอร์รี่เป็นเดิมพัน นี่ก็ยังไม่เป็นการแข่งม้า

ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงม้าของฮุสเซน พวกเขาแสดงให้เห็นฮุสเซนอยู่บนม้าในสงคราม ลูกๆ คือ ผู้ที่ปราศจากความรุนแรงทั้งสองทาง ความรุนแรงของต้นหาคือ อันดับหนึ่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความรุนแรงประเภทนี้ แม้แต่ชั้นยาสีก็ไม่ได้เห็นว่ามันเป็นเช่นนั้น พวกเขาเพียงแค่พูดว่าต้นหาคือกิเลส พ่อพูดว่า ต้นหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งนี้ทำให้ลูกๆ เป็นทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกต้องพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่านี่คือราชาโยคะของหนทางครอบครัว ในขณะที่ของพวกเขาคือ หูโยคะ พวกเขาเรียนหูโยคะจากสังคราจารย์ และเราเรียนราชาโยคะจากชีวาจารย์ ผู้เป็นครู ลูกควรจะบอกสิ่งเหล่านี้ให้แก่พวกเขาในเวลาที่เหมาะสม หากบางคนถามลูกว่า “หากเทพใช้ 84 ชาติเกิด แล้วชาวคริสต์เตียนจะใช้กี่ชาติเกิด” จงบอกพวกเขาว่า คุณคำนวณสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง มี 84 ชาติเกิดใน 5,000 ปี เป็นเวลา 2000 ปี แล้วตั้งแต่พระคริสต์มา เวลานี้ จงคำนวณว่าพวกเขาใช้กี่ชาติเกิดโดยเฉลี่ย พวกเขาอาจจะใช้ 30-32 ชาติเกิด สิ่งนี้ชัดเจน ผู้ที่เห็นความสุขมากมายก็จะเห็นความทุกข์มากมายเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเห็นความสุขน้อยกว่า ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความทุกข์น้อยกว่าด้วย ลูกต้องคำนวณโดยเฉลี่ย ผู้ที่มาภายหลังจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่า ลูกยังคำนวณได้อีกด้วยว่า พระพุทธเจ้าและอับราฮัมใช้กี่ชาติเกิด อาจจะมีความแตกต่างสักหนึ่งหรือสองชาติเกิด ดังนั้นลูกจึงควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เราควรจะอธิบายอะไรหากบางคนถามเรา ลูกควรบอกพวกเขาว่า ก่อนอื่นคุณต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ อย่างน้อยจงจดจำพ่อ! แต่ละคนจะใช้ชาติเกิดมากเท่าที่เขาจะได้รับ อย่างน้อยจงรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้เป็นอย่างดี นี่คือสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกจะได้รับความสำเร็จด้วยการทำความเพียรพยายาม สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดนั้นจำเป็น ต้องมีความรักอย่างมากมายให้กับบาม่าและทรัพย์สมบัติของบาม่า บางคนไม่ได้รับทรัพย์สมบัตินี้เลย โอ! อย่างน้อยที่สุดจงซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้! พวกเขาพูดว่า ฉันจะทำอะไรได้เล่า ฉันไม่เข้าใจสิ่งนี้ หากลูกไม่เข้าใจ นั่นก็เป็นชะตากรรมของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ห้ามไม่ชอบใคร จงอ่อนหวานมากๆกับทุกคน วิ่งแข่งในความรู้และโยคะนี้ และมาเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ
2. จงเป็นผู้ชนะการนอนหลับ ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จงปลุกฝังนิสัยของการไตร่ตรองความรู้ที่ลูกได้ยิน

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงในสภาพที่สูงส่งตามคำสั่งและกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่
เมื่อลูกบางคนนั่งในโยคะ แทนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาคิดถึงงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรเป็นเช่นนั้นเพราะ ถ้า แทนการปราศจากร่างในช่วงขณะสุดท้าย ลูกมีความคิดของงานรับใช้ ลูกจะสอบตกในข้อสอบของหนึ่งวินาที ในเวลานั้น ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดเลยนอกจากพ่อและการอยู่อย่างปราศจากตัวตน ปราศจากกิเลส และปราศจากความหลงทะนงตน ในการคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ ลูกจะยังคงเข้ามาในสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้น เมื่อลูกต้องทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพใดสภาพหนึ่ง ฝึกฝนการกลับมามั่นคงในสิ่งนั้นเท่านั้น เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะเรียกได้ว่านายผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่มีพลังการควบคุมและปกครอง

คติพจน์: วิธีที่ง่ายดายที่จะเอาชนะสถานการณ์ต่างๆคือการมีพลังกำลังเดียวและการค้ำจุนเดียว (one Strength and one Support)

***** โอม ขานติ *****